

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.XCVIII. Sancti Patris Benedicti. M.CX.VIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

rum situ atque pedore extraxit. Confessiones autem piaculars excipiens, pari felicitate multos, eosque inter Nobilissimos nonnullos mirificè convertit, & ad saniora sanctioraque perduxit. Quæpropter Philippo II. Hispaniarum Regi ejusque forori Maria de Austria Imperatrici, multisque alijs Principibus valde charus fuit, qui dubijs maximè in rebus ejus consilio nitentur, & vix ab ipso avelli se, sive distrahi patiebantur. Claruit multis & in vita & post mortem miraculis, quam, ut plurima alia, spiritu prophætico disertè & distinctè prænuclavit, mox ut vita excesserat, prodigiosa cœlestis odoris fragrantia, non è corpore solum ejus, sed & imagine, sive effigie ejusdem, alicubi asservatâ miraculosè emanante. Vixit annos sexaginta. *Ex libro Inquisitionis super vita & miraculis ejusdem, Regio Gonzalez, Davila, Jeyes, Perez, Vita Mia, Menardo &c.*

probatiss
Cronaca
la claret.

Lepinus
Abbas Cla
ra vallis.

Dionysius
Baraboa
na.

In Gallijs celebrantur ab insigni eruditione Lupinus Claræ vallis Abbas vir Religiosissimus, inde ad Carnotensem Cathedram postulatus & Episcopus consecratus, familia de Myrrha; & Claudius Sainctes ibidem Monachus, uterque relictis ingentij momentum immortalis. Quo ipso tempore floruit etiam P. F. Dionysius Barahona, qui Philosophiam in Monasterio Meyra professus, ex unico Cursum suo, ut vocamus, 17. d. scipulo, promovens ad Theologiam, adeo insignes & eruditione & pietate, ut ex iisdem, tres Congregationis Generales, tres item Episcopi, duo Archiepiscopi, duo Abbates perpetui, duo publici SS. Theologiæ in primis Cathedris Salmantica & Compluti Professores, unus qui Regi à Concionibus, unus Calatravæ Magnus Prior, reliqui Triennales ex more Abbates eligerentur. Ut ex una Monasterij schola facilè animadvertas, quantum subinde emolumentum & ornamentum toti Regno eveniat. *Manrique, &c.*

Vm. Maria
de Bellovil
lare certa
muna.

Eodem anno miri successus Illustrissimæ & Reverendissimæ Domine Mariæ nostræ de Bellavillier Montis Martyrum, Abbatissæ, ope præsentis Consolatricis afflictorum, cum sancta Abbatissa, infanda intueri cogereetur in credito sibi Monasterio, nec sciret

quâ ratione tot tantisque malis, unica omnibus, & quidem in pravitate obstinatissimis sese opponeret. Opposuit se ipse, sanctis Abbatissæ conatibus, qui animabus curandis præfectus, ipse ad omnem carnis licentiam, iisdem & auctor & ductor erat, verum ad preces Mariæ nostræ morbo quàm primùm lethali correptus ac desperatus, mirisque portentis vexatus & terribus, donec nocte quadam in somnis Deiparam corona splendida insignem intuitus, mortem, minitantiem, nisi quàm primùm Monasterium à se tot flagitijs contaminatum desereret, manè factò efferrî voluit, munusque resignans, summa in animi contritione vitam abruptit. Maria nostra Cyrum Anglum quendam intaminatissimæ Viræ hominem sibi suisque diligente, qui fidelem deinceps operam eidem in reformatione Monasterij impendit, etsi uterque, ut audiemus, magnas etiam deinceps, priusquam Dei gratia evincerent, perpeffi fuerint difficultates. *Ex Vita ejusdem.*

Ejus hostis
à Despara
cedere cogitur.

IESU CHRISTI ANNUS. M.D.XCVIII.
Sancti Patris Benedicti. M. CXVIII

Mortalibus valedicit felici pro magnis meritis assertus immortalitati Reverendissimus & Illustrissimus Princeps ac Dominus Joannes noster Saracenus, ex Abbate S. Vedasti Cameracensis Archiepiscopus, Bruxellis religiosissimè extinctus, Regi Catholico charissimus, verus Patriæ Pater, fama post se relicta immortalis, ob studium & operam Catholica Religionis in maxima Belgij parte conservatæ, cui pro meritis, ad S. Vedasti, ubi sepeliri elegit, sequens est positum Epiraphium:

Mortuus
Joan Sar
racenus Ar
chiep. Ca
meracensis.

Joannis Sarraceni, quod fuit hic jacet; viri planè incomparabilis, qui ab incunte etate hujus Cenobij Monachus, per officiorum illustrium gradus, ad supremum Abbatiale culmen deductus est; quo in munere quinque serè Olympiades, perseverans, toti Artesiæ veluti Tutelare Numen afficit, interitus perduellium Fidei Catholicae ac Regis hostium, à quibus proin in tetrum Atrebatî carcerem conjectus, inde postea eductus, apud Philippum II. pro motibus Artesiæ componendis legatione perfunctus est. Inde redux à Consilij status Catholica Majestatis & Artesiæ factus;

Ejusdem
Epiraphium.

tandem Archiepiscopus Cameracensis obiit anno 1598. 5. Martyr.

Succedit eodem anno Illustrissimo Saraceno in Abbatia S. Vedasti, haud imparibus deinceps talentis praeditus, meritis maximis Philippus Caverellius, Praesul omni laude major, doctrina, genere, & virtute nobilissimus, de quo plura suo tempore.

Philippus
Caverellius
Abb. Vedast.

Hieronymus & Victorinus
Abbat. Casin.

Meritissimi sub hoc ipsum tempus Hieronymus Casinensis Abbas, & Victorinus Mansus ejus in honore dignissimus Successor, quorum liberalitate, insigni Seminarium, sic vulgo appellant, ad juventutem Clericali disciplina simul & literis imbuendam exstructum & instructum fuit. Unde colligas, per nostros, summa cum utilitate Republicae Christianae, ad Clericorum sustentationem atque educationem, quod sexcentis ejusmodi exemplis edocere possemus, a tot saeculis, nihil unquam desiderari potuisse; etsi saepius tanta haec gratia vix agnosceretur, saepissime indignissimis modis recompensaretur. Quo eodem anno

Victorinus
Stabien-
sis Episc.

Clementis
VIII. de
Clavino di-
cum.

Victorinus Stabienensis Episcopus, a Clemente VIII. acerrimi iudicii ac prudentiae Romano Pontifice, ad eam Cathedralam pro dignitate evectus & creatus est, qui praesens ipse dum Victorinus Episcopatus possessionem adiret, prudentibus viri responsis, & reconditioris doctrina usque adeo captus est, ut eo impensius collaudato asseruerit: *Cathedra quidem a se satis consultum esse, Antistiti non item, quem nimirum longe sublimioribus dignum estimaret; uti non multo post Arianensi vacante Cathedra ad illum pontificatum provexit, altius promoturus si per vitam licuisset. Ferdin. Ughellus, M. Ant. Scipio, Arn. Duac. & plures alij.*

Moriuntur hoc etiam anno duo insignia Ordinis ornamenta, alter Cluniacensis, alter Cisterciensis Reformationum Ordinis nostri singularia sidera: Franciscus Oliverius Oliverienensis Comitis verè Illustrissimus filius, sacrae familiae Cisterciensis in Regno Aragonum Generalis Vicarius, ad Philippum II. Regem in causis totius Regni Legatus, tantus omnino vir, ut ipsi non semel, omnium Regni procerum calculis, summi honores & munera decernerentur, alter Joannes Fremiotus Canobij S. Benigni Divionen-

Franciscus
Oliver.

Joan. Fremiotus
Mon.

sis Monachus & Infirmarius, insignis pietate & Nobilitate vir, Andreae Archiepiscopi Bituricensis patruus, hoc à morte Epitaphio decoratus:

Joanni Fremioto, Patricio Divionensi, Canobite Benigniano saeculo irregulari Regulae observantissimo, Sanctimonia & bonitate insigni, Mathematica & Mechanica solerti, ad vitam, quam diligentibus se Christus repromisit, praecoci morte properanti A. D. 1598. 4. Id. Julij. Ex Historia & Chronologia Divionensi, Cl. Roberto & varijs Gall. Scripti.

Admiranda in omnibus Dei Gratia, sed in sexu in primis fragili muliebri, tanto semper aperiuis se prodit, quanto etiam virorum etsi rigidissimum vitae rigorem, excellere gestit, imo suas & virorum supergressa vires, solius Numinis operatione & motione tanta posse in imbecillimis manifestum reddit. Talis hoc ipso tempore, non in uno solum, sed pluribus Monialium Canobij, conspicuam sese exhibuit, cum plerisque mortalium ad luxa & fluxa desuetibus, ipsis quoque Religiosis super natura in dies infirmiore quiritantibus, quid sua possit gratia, & potuerit semper, novis exemplis comprobaret, & stupente super rigore Fulienis nostrorum Gallia atque Italia, delicatissimas etiam Virgines excitarer, & saepe majora, quam in viris efficeret, ita ut integrà Monialium Monasteria, nullà ex debillimis exceptà, Fulienis sese acerrimo rigori ultro devoverent, & quod mirabile! omnes singulaeque ea qua coeperant generositate, pari quoque constantia, ad finem usque vitae prosequerentur. Ex his Monasterium Virginum Tolosanum inter prima, si non praecipua fuit, in quo Jacqueline de Dimpatalla, Domina de Margastaldo Priorissam omni perfectionis nota illustrissimam agebat, hanc sub hoc ipsum tempus extinctà, & ad superos translata, suffecta in ejusdem locum est Domina Margarita de Polastron, Jacqueline quondam secundum carnem mater, postea filia; utraque tantum rigoris non solum observantissima Fulienis discipula, sed promotrix, & Magistra ceterarum, imo sanctitatis & Virutum omnium Regula & Idea, ut usque hodie Viragines istae, & Amazones, omnem effeminatorum Religio-

Ejus Episc.
phian,

Admiranda in sexu
fragili Dei
gratia.

Jacqueline
de Dimpatalla

Margarita
de Polastron.

grosorum confundant delicatam vitæ rationem. *Ex Philippo Malabayla, Carolo à S. MARIA &c.*

Mortalitatem exiit hoc eodem anno Erminus Francois Monachus & Abbas Laubienfis vir egregius, rebus Divinis deditissimus, arctissimæ disciplinæ observator & promotor strenuus, non sine opinione magnæ perfectionis & sanctitatis. *Ex Monim. Laubienf.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XCIX.
Sancti Patris Benedicti. M. CXIX.

Terum memorabili Benedictinorum, consueto tanto decursu sæculorum in diversos Ordines beneficentiæ & Liberalitatis Benedictinæ studio, solemniter stabilitur à Matthæo Mollart nostro Atrebatensi Episcopo, celeberrimum & Magnificientissimum Patrum Societatis Jesu in prædicta urbe Collegium, maximo sumptu constructum à Reverendissimo Domino Joanne Lentailleur, Aquisinctini Cænobij Abbate laudatissimo: cujus Collegij Rhetoribus scribens doctissimus Lipsius epist. 50. Cent. 1. *Habetis, ait, Doctores factos natos, fas ita loqui, ad optimas artes, & cum eis pietatem excolendam, audite, sequimini, & militate sub felici illo signo, &c.* Qui postea Abbas immortalitate dignissimus, pro merito à morte plausibiliter laudatus fuit ab Universitate Duacena eique merito tanquam Mæcenati, & parenti tot virorum eruditorum solemnissimè parentatum. *Claud. Robert. Joan. Buce- linus, Monim. Aquisincti.*

Contendit hoc ipso anno cum Aquisinctino Præsule, vix adito Abbatibus apud Vedastinos honore immortalis memoriæ Antistes Philippus Caverellus, & alterum haud impari magnificentia Duaci condit Collegium, vulgo Vedastinum dictum, in quo Vedastini Ordinis nostri Religiosi, ab ipsa Universitatis fundatione, ad hanc usque horam, Philosophiam, Theologiam, cæterasque liberales artes profitentur, magno cum honore Ordinis & gloria, sed & fructu maximo juventutis. *Ex Monumentis Vedastinis, & inde communicatis, sed de Caverelli rebus præclarè gestis plura deinceps.*

Incredibilis labor, cum merito patientiæ, constantiæ, & solidissimæ charitatis incomparabili sanctæ memoriæ

Mariæ nostræ de Bellovillare Abbatissæ Montis Martyrum in obstinatissimis Monialium sibi creditarum animis evincendis, ipsò etiam Archiepiscopo Parisiensi, cujus curæ suberant, Petro de Gonde, viro Religiosissimo nostrorumque longè amantissimo, oleum & operam perdente, cum sua Auctoritate orando, monendo, obsecrando in propria persona sapius occurrens, nil nisi subfannationes, opprobria & contumelias referret, Maria tamen nostra suffragijs Deiparæ freta, inexplicabili mansuetudine, ipsoque admirabili vitæ exemplo fluctus omnes feliciter eludente, nova ædificia moliente, & in ipsdem Regularem Clausuram, ut vocant, inducente, & cum supra celebratis ejusdem Cænobij Professis monialibus, Catharina & Maria d' Alvequin, spiritu non minus quàm carnesfororibus eaque quam secum duxerat sanctæ mentis puellâ, animos denique aliquarum lucrantibus, donec, uti deinceps audiemus, propitio Numine, gloriosè triumpharet, & tantum Monasterium, Benedicto Patri in suis Redivivo assereret. *Ex Vita ejusdem.*

Supremum & fatalem hunc [nobis Natalem] habet annum 1599. Reverendissimus in Christo Pater ac Dominus, Joannes à Plutzel, frugi & antiquæ probitatis Abbas Monasterij S. Matthiæ Trevirensis, cujus elogium integrum ex Melenich transcribere placuit:

Hic igitur Abbas fuit summa in Deum Religione, justitiæ & equitatis studiosissimus, carnis suæ dormitor egregius, Regularis disciplina observator exactorque diligentissimus, in frequentatione Chori assiduus, in celebratione quotidianus, in sublevandis pauperum necessitatibus mira tantum liberalitate. Quo in studio dum temporibus dirissima famis illius quæ circa annum Domini 1580. totam penè Germaniam miserrimè depopulabatur, sedulo versaretur, accidit mirabile dictu, ut quamvis ad imperium Domini Abbatis, ex paucis, quæ Monasterio reliqua erant fructibus, quotidie indigentibus copiosissimè subveniretur: hydria tamen farinula (ut cum Scriptura loquamur) Deo usque sic volente, simul ac benedicente, ad ostendenda tanti viri merita, Diminutionem nequaquam senserit, sed usque ad finem tantæ

X

CATI

V. Maria
de Bello-
villare ago-
nes.

Succensus
Reforma-
tionis.

Joannes
Abbas S.
Matth. Tre-
vir.

Pauperum
Mæcenas.

Erminus
Francois
Abb. Laubienf.

Joan. Len-
tailleur
Abb. de
Duac. PP.
meritum.

Philippus
Caverellus
de re litte-
rariæ me-
ritissimus.